



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

24 октомври 2013 година *

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО —
Общностна рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите —
Транспониране на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2 и член 10, параграфи 1 и 2 от
Директива 2000/60, както и на раздели 1.3 и 1.4 от приложение V към нея —
Вътрешнообластни и междуобластни речни басейни — Член 149, параграф 3, in fine от
испанската конституция — Правило за субсидиарност“

По дело C-151/12

с предмет иск за установяване неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258
ДФЕС на 26 март 2012 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н G. Valero Jordana, г-н E. Manhaeve и г-н B. Simon, в
качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Испания, за което се явява г-н A. Rubio González, в качеството на представител,

ответник,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н T. von Danwitz, председател на състав, г-н E. Juhász, г-н A. Rosas, г-н D. Šváby
и г-н C. Vajda (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 април
2013 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от
30 май 2013 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

- 1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като не е взело всички необходими мерки за транспониране на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2, както и на раздели 1.3 и 1.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193) по отношение вътрешнообластните речни басейни, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по посочената директива.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 2 Съгласно член 1 от Директива 2000/60, същата има за цел да установи рамка за опазването на вътрешнотериториалните повърхностни води, преходните води, крайбрежните води и подземните води.
- 3 Съгласно член 2, точка 13 от тази директива „речен басейн“ означава „териториална област, чийто повърхностен отток се влива изцяло през поредица от потоци, реки и, евентуално, езера в морето посредством единствено речно устие, естуар или делта“.
- 4 Съгласно параграф 8 от член 4 от посочената директива, озаглавен „Екологични цели“:

„При прилагането на параграфи 3, 4, 5, 6 и 7 държавите членки осигуряват, че то не изключва постоянно или не е в противоречие с постигането на целите на настоящата директива за други водни обекти в рамките на същия район на речен басейн, както и съответствието с останалото екологично законодателство на Общността“.

- 5 Член 7 от същата директива, озаглавен „Води, използвани за водочерпене на питейна вода“, предвижда в параграф 2:

„За всеки воден обект, определен по параграф 1 и за постигане целите на член 4 и съответствие с изискванията на настоящата директива за повърхностни водни обекти, включващи качествените стандарти, установени на общностно ниво по член 16, държавите членки осигуряват прилагането на съответен режим на пречистване на водите в съответствие със законодателството на Общността, така че ползваната вода да отговаря на изискванията на Директива 80/778/ЕИО, изменена с Директива 98/83/ЕО“.

- 6 Член 8 от Директива 2000/60, озаглавен „Мониторинг на състоянието на повърхностните, подземните води и защитените територии“, гласи в параграф 2:

„[Програмите за мониторинг на състоянието на водите] трябва да действат най-късно 6 години след датата на влизане в сила на настоящата директива, освен ако в съответното законодателство не е предвидено друго. Подобен мониторинг трябва да бъде в съответствие с изискванията на приложение V“.

- 7 Съгласно параграфи 1 и 2 от член 10 от тази директива, озаглавен „Комбиниран подход за точкови и дифузни източници“:

„1. Държавите членки контролират всички зауствания в повърхностни води по параграф 2, в съответствие с комбинирания подход, установен в този член.“

2. Държавите членки установяват и/или прилагат:

- а) контрол на емисиите, основаващ се на най-добрите налични технологии; или
- б) съответни норми за допустими емисии; или
- в) в случаите на дифузни влияния, контролът да включва най-добрите екологични практики; установени във:

- Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването [(ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183)].
- Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречистването на градските отпадъчни води [(ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43)],
- Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници [(ОВ L 375, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 81)],
- директивите, приети по член 16 на настоящата директива,
- директивите, изброени в приложение IX,
- всяко друго съответно законодателство на Общността

най-късно 12 години след датата на влизане в сила на настоящата директива, освен ако е предписано друго в споменатото законодателство“.

- 8 Приложение V към Директива 2000/60 съдържа раздел 1.3, озаглавен „Мониторинг на екологичното състояние и химическото състояние на повърхностните води“. Този раздел гласи:

„В съответствие с изискванията на член 8 се създава мрежа за мониторинг на повърхностните води. Мониторинговата мрежа трябва да бъде така устроена, че да осигурява подробни и детайлни обобщения на екологичното и химическо състояние в рамките на всеки речен басейн и да осигурява класификацията на водните обекти в пет класа в съответствие с нормативните определения в раздел 1.2. Държавите членки ще предоставят карти на мрежите за мониторинг на повърхностни води в плана за управление на речни басейни.

На база характеризирането и оценка на влиянието, провеждани съобразно член 5 и приложение II, за всеки период, покрит от плана за управление на речни басейни държавите членки установят програми за наблюдаващ мониторинг и за оперативен мониторинг. В някои случаи може да се наложи установяването от държавите членки на програми за проучвателен мониторинг.

Държавите членки ще наблюдават параметрите, показателни за състоянието на всеки съответен качествен елемент. При избора на параметри за биологичните качествени елементи, държавите членки ще определят подходящи таксономични нива, изискуеми за постигане съответна надеждност и прецизност в класификацията на качествените елементи. Изчисленията на нивата на надеждност и прецизност от резултатите, получени от програмите за мониторинг, трябва да присъстват в плана“.

- 9 Подраздели 1.3.1—1.3.6 от приложение V към тази директива предвиждат правило относно наблюдавания мониторинг, оперативния мониторинг, проучвателния мониторинг, честотата на мониторинга, допълнителните изисквания за мониторинг на защитени територии и стандартите за мониторинг на качествени елементи.
- 10 Раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60, озаглавен „Класификация и представяне на екологичното състояние“, съдържа подраздел 1.4.1, озаглавен „Сравнимост на резултатите от биологичния мониторинг“, който предвижда следното:
- „i) Държавите членки ще установят мониторингови системи за целите на установяването на стойностите на биологичните качествени елементи, определени за всяка категория повърхностни води или силно модифицирани или изкуствени повърхностни водни обекти. При прилагане на установената по-долу процедура към силно модифицираните или изкуствени водни обекти препоръките към екологичното състояние се разглеждат като препоръки към екологичния потенциал. Такива системи могат да използват определени видове или групи от видове, представителни за качествения елемент като цяло.
 - ii) За да се осигури сравнимост на такива мониторингови системи, резултатите от системите на държавите членки се изразяват като отношения на екологично качество за целите на класификацията на екологичното състояние. Тези отношения представят съотношението между стойностите на наблюдаваните биологични параметри за даден повърхностен воден обект и стойностите на параметрите в препоръчителните условия, приложими към този обект. Отношението се изразява като цифрова стойност между нула и единица, като отличното екологично състояние е представено от стойности близки до единицата, а лошото екологично състояние — от стойности, близки до нула.
 - iii) Всяка държава членка разделя скалата на отношенията на екологичното качество за собствената си мониторингова система за всяка категория повърхностни води на пет класа — от отлично до лошо екологично състояние, както е определено в раздел 1.2, като даде цифрови стойности на всяка граница между класовете. Стойностите на границата между класовете на отлично и добро състояние и на границата между добро и средно състояние се установява посредством вътрешнокалибрационната процедура, описана по-долу.

[...]“.

Испанското право

- 11 За целите на управлението на водите испанското законодателство прави разграничение между две категории речни басейни, а именно „междубластни“ речни басейни, които включват водите, преминаващи през територията на няколко автономни области, и по отношение на които речни басейни единствено държавата има законодателна компетентност, и „вътрешнобластни“ речни басейни, които се намират на територията на една-единствена автономна област и по отношение на които автономните области могат да имат законодателна компетентност.
- 12 Съгласно член 149, параграф 3 от Конституцията:

„Правомощията, които не са предоставени изрично на държавата чрез тази конституция, могат да се упражняват от автономните области по силата на техните статuti. Правомощията, които не са възложени на автономните области, принадлежат на държавата, като при конфликт

нейните норми имат предимство пред тези на автономните области във всеки случай, когато става дума за правомощия, които не са от изключителната компетентност на тези области. Държавното законодателство във всеки случай допълва правото на автономните области“.

- 13 По отношение на междуобластните речни басейни изпълнението на съответните разпоредби на Директива 2000/60 е осигурено чрез наредба ARM/2656/2008 от 10 септември 2008 г. за утвърждаване на инструкциите относно планирането на водните ресурси (BOE № 229 от 22 септември 2008 г., стр. 38472, наричана по-нататък „Наредбата от 2008 г.“).
- 14 Параграф 2 от единствения член на Наредбата от 2008 г. предвижда, че „утвърдените инструкции се прилагат за междуобластните речни басейни“.
- 15 Наредбата от 2008 г. е изменена с Наредба ARM/1195/2011 от 11 май 2011 г. (BOE № 114 от 13 май 2011 г., стр. 48584, наричана по-нататък „Наредбата от 2011 г.“).
- 16 Що се отнася до вътрешнообластните речни басейни, единствено Автономна област Каталония е упражнила законодателните си правомощия с оглед на прилагането на разглежданите разпоредби от Директива 2000/60. За тази цел тя е приела две мерки, а именно, съответно, Постановление 380/2006 от 10 октомври 2006 г. за утвърждаване на правилник за планиране на речните басейни в Каталония (Diario Oficial de la Generalidad de Cataluña № 4740 от 16 октомври 2006 г., стр. 42776, наричано по-нататък „Постановление 380/2006“) и Правителствено решение GOV/128/2008 от 3 юни 2008 г. относно програмата за надзор и контрол на речните басейни на Каталония (наричано по-нататък „Правителственото решение от 2008 г.“).

Процедура, предхождаща съдебното производство

- 17 С официално уведомително писмо от 24 февруари 2009 г. Комисията уведомява Кралство Испания, че според нея то не е изпълнило задълженията си по някои разпоредби от Директива 2000/60, по-специално член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2, както и по раздели 1.3 и 1.4 от приложение V към тази директива, тъй като е транспонирало и приложило неправилно посочените разпоредби в испанското право.
- 18 Кралство Испания отговаря с писмо от 23 юни 2009 г.
- 19 Тъй като счита, че този отговор не позволява да се приеме, че Директива 2000/60 е била транспонирана изцяло, на 22 март 2010 г. Комисията изпраща на Кралство Испания мотивирано становище, като го поканва да вземе необходимите мерки, за да се съобрази с въпросното становище в срок от два месеца, считано от получаването му. Този срок е изтекъл на 22 май 2010 г.
- 20 Кралство Испания отговаря след изтичането на определения в мотивираното становище срок чрез четири писма, в които посочва мерките, които предстои да приеме, за да се съобрази с посоченото становище. Освен това тази държава членка представя на Комисията доклади за напредъка при изготвянето на посочените мерки, както и няколко акта, приети за тази цел. Сред представените пред Комисията актове е включена по-специално Наредбата от 2011 г.
- 21 С оглед на отговорите Комисията счита, че положението продължава да е незадоволително по отношение на транспонирането на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2, както и на раздели 1.3 и 1.4 от приложение V към Директива 2000/60, що се отнася до вътрешнообластните речни басейни. Поради това Комисията решава да предяви настоящия иск.

По иска

По твърденията за нарушение, изведени от нетранспониране на разпоредбите на Директива 2000/60, що се отнася до вътрешнообластните речни басейни, които се намират извън Каталония

Доводи на страните

- 22 Комисията признава, че раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60, от една страна, и член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2, както и раздел 1.3 от приложение V към тази директива, от друга страна, са транспонирани в испанското право съответно с раздел 5.1 от Наредбата от 2008 г. и с член единствен, параграфи 2—6 от Наредбата от 2011 г. Като се има предвид обаче, че тези наредби се прилагат само за междуобластните речни басейни, Комисията приема, че горепосочените разпоредби от Директива 2000/60 не са били транспонирани по отношение на вътрешнообластните речни басейни.
- 23 Кралство Испания твърди, че транспонирането във вътрешното право на задълженията, произтичащи от разглежданите разпоредби от Директива 2000/60 по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които са намират извън Каталония, е осигурено чрез правилото за субсидиарност, съдържащо се в член 149, параграф 3, in fine от Конституцията. От посоченото правило произтича по-специално, че когато автономна област, разполагаща с нормативни правомощия в определена област, не ги упражни или ги упражни само частично, се запазва цялостното или частично действие на държавната правна уредба по въпросите, които не са уредени от автономната област. Като се позовава на Наредбата от 2008 г., Кралство Испания поддържа също, че пълното прилагане на държавната правна уредба е гарантирано в настоящия случай по отношение на вътрешнообластните речни басейни. Освен това Кралство Испания упреква Комисията, че в нарушение на член 4, параграф 2 ДЕС и на член 288, трета алинея ДФЕС искала да наложи начина, по който следва да се извърши транспонирането в тази държава членка.
- 24 От своя страна Комисията отхвърля последното твърдение. Що се отнася до субсидиарното прилагане на държавната правна уредба спрямо вътрешнообластните речни басейни, Комисията твърди, че предложеното от Кралство Испания тълкуване на правилото за субсидиарност не представлява тълкуване, прието от практиката на испанската конституционна юрисдикция. Според Комисията при всички положения в настоящия случай не било налице ефективно прилагане на горепосочените наредби по отношение на вътрешнообластните речни басейни.

Съображения на Съда

– По твърдението за нарушение, изведено от нетранспониране на раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60, към което препраща член 8, параграф 2 от тази директива

- 25 Що се отнася до твърдението на Комисията за нарушение, изведено от нетранспониране на раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60, следва в самото начало да се отбележи, че по време на съдебното заседание Комисията ограничава това твърдение до нетранспониране на подточки i)—iii) от подраздел 1.4.1 от приложение V към същата директива.
- 26 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика разпоредбите на директива трябва да се прилагат с неоспорима задължителна сила, с необходимите специфичност, точност и яснота, за да се спази изискването за правна сигурност

(вж. по-специално Решение от 20 ноември 2003 г. по дело Комисия/Франция, C-296/01, *Recueil*, стр. I-13909, точка 54, и Решение от 16 юли 2009 г. по дело Комисия/Ирландия, C-427/07, *Сборник*, стр. I-6277, точка 55).

- 27 Това не променя факта, че съгласно самия текст на член 288, трета алинея ДФЕС държавите членки се ползват със свобода при избора на формата и средствата за прилагане на директивите, която позволява да се гарантира в най-голяма степен постигането на търсения резултат. Съгласно тази разпоредба транспонирането на директивите във вътрешното право не изисква непременно предприемането на законодателни действия във всяка държава членка.
- 28 Освен това Съдът многократно приема, че невинаги е необходимо формално възпроизвеждане на разпоредбите на дадена директива в специална и изрична правна норма, като в зависимост от съдържанието на директивата нейното изпълнение може да бъде постигнато чрез обща правна уредба. По-конкретно наличието на някои общи принципи на конституционното или административното право може да обезсмисли транспонирането чрез законодателни мерки или чрез специфична правна уредба, при условие все пак че тези принципи гарантират на практика цялостното прилагане на директивата от националната администрация и че в хипотезата, в която посочената разпоредба на дадена директива цели да създаде права за частноправните субекти, произтичащото от тези принципи правно положение е достатъчно точно и ясно и предоставя възможност на носителите на права да се запознаят с тези права в пълния им обем и при необходимост да се позовават на тях пред националните юрисдикции (вж. Решение от 30 ноември 2006 г. по дело Комисия/Люксембург, C-32/05, *Recueil*, стр. I-11323, точка 34 и цитираната съдебна практика).
- 29 Именно в светлината на тази съдебна практика следва да се разгледат твърденията на Комисията.
- 30 Безспорно е, че Кралство Испания не е приело законодателни мерки, за да транспонира раздел 1.4 от приложение V към Директива 2000/60 по отношение на вътрешнообластните водни басейни, които се намират извън Каталония, тъй като Наредбата от 2008 г. се прилага само за междуобластните речни басейни.
- 31 Кралство Испания счита, че посоченото транспониране е осигурено чрез правилото за субсидиарност, установено в член 149, параграф 3, *in fine* от Конституцията, според което когато автономните области не са упражнили законодателните си правомощия, за да транспонират Директива 2000/60, по отношение на посочените вътрешнообластни водни басейни намира приложение и Наредбата от 2008 г.
- 32 На първо място, ако се допусне, че правилото за субсидиарност може да намери приложение в настоящия случай, Кралство Испания все пак не пояснява по какъв начин този принцип би позволил да се преодолее липсата на правна уредба по отношение на вътрешнообластните речни басейни, като се има предвид, че Наредбата от 2008 г. се прилага само за междуобластните речни басейни.
- 33 На следващо място, следва да се отбележи, че ако субсидиарното прилагане на Наредбата от 2008 г. трябва да се разбира в смисъл, че приложението на предвидените в раздел 5.1 от нея разпоредби за изпълнение е по-широко от предвиденото в текста на единствения ѝ член и обхваща вътрешнообластните речни басейни, както отбелязва генералният адвокат в точки 23—25 от своето заключение, произтичащото от това правно положение няма да отговаря на изискванията за яснота и точност, които трябва да характеризират националните мерки за транспониране (вж. в този смисъл Решение от 24 януари 2002 г. по дело Комисия/Италия, C-372/99, *Recueil*, стр. I-819, точка 18).

- 34 Следва също така да се добави, че Комисията посочва, като се основава на доклад на Consejo de Estado от 15 декември 2010 г., без това да се оспорва от Кралство Испания, че при сегашното състояние на испанското конституционно право е налице несигурност по отношение на обхвата на правилото за субсидиарност като средство за осигуряване на изпълнението на правото на Съюза.
- 35 На последно място, следва да се отбележи, че съгласно практиката на Tribunal Constitucional, която Кралство Испания цитира в съображенията си, член 149, параграф 3, in fine от Конституцията, изглежда, не допуска субсидиарното прилагане на държавната правна уредба при липса на правна уредба на автономните области, а само позволява да се запълнят конкретно определени празноти. Следва да се добави, че по време на съдебното заседание Кралство Испания потвърждава, че с изключение на Автономна област Каталония в конкретния случай автономните области не са упражнили законодателните си правомощия. При тези условия прилагането на правилото за субсидиарност в настоящия случай няма да е релевантно за вътрешнообластните речни басейни, които се намират извън Каталония.
- 36 Що се отнася до съдържащото се в планове за управление на вътрешнообластните речни басейни препращане към Наредбата от 2008 г., изтъкнато като доказателство за цялостното прилагане на посочената наредба по отношение на тези водни басейни, видно от гореизложеното, Кралство Испания не е доказало, че автономните области са имали правно задължение да посочат Наредбата от 2008 г. в планове за управление на тези водни басейни. Когато обаче препращането отразява само административни практики, които по естеството си подлежат на промяна във всеки един момент и са лишени от подходяща публичност, то не би могло да се приеме за надлежно изпълнение на задълженията по Договора (вж. в този смисъл Решение от 27 януари 2011 г. по дело Комисия/Люксембург, C-490/09, Сборник, стр. I-247, точка 47 и цитираната съдебна практика).
- 37 По отношение на довода на Кралство Испания, че в нарушение на член 4, параграф 2 ДЕС и на член 288, трета алинея ДФЕС Комисията искала да наложи начина, по който следва да се извърши транспонирането на разглежданите разпоредби, следва да се констатира, че този довод се основава на грешен прочит на исканията на Комисията. Всъщност в исковата си молба Комисията нито посочва, нито предлага на Съда начина, по който следва да се извърши транспонирането на разглежданите разпоредби от Директива 2000/60 в испанското право.
- 38 С оглед на гореизложеното следва да се приеме за основателно твърдението за нарушение, изведено от нетранспониране на подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към Директива 2000/60, към което препраща член 8, параграф 2 от същата директива.
- По твърдението за нарушение, изведено от нетранспониране на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2 и член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60, както и на раздел 1.3 от приложение V към нея, към което препраща член 8, параграф 2 от същата директива
- 39 Безспорно е, че в редакцията си към момента на изтичане на определения в мотивираното становище срок Наредбата от 2008 г. не е предвиждала разпоредби за изпълнение на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2 и член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60, както и на раздел 1.3 от приложение V към нея, към което препраща член 8, параграф 2 от същата директива.
- 40 В писменото си становище Кралство Испания се позовава на транспониране на тези разпоредби с Наредбата от 2011 г. във връзка с правилото за субсидиарност. В това отношение трябва да се отбележи, че във всички случаи Наредбата от 2011 г. влиза в сила едва след изтичането на срока, определен в мотивираното становище. Според постоянната съдебна практика обаче наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на

положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище, и последващи промени не се вземат предвид от Съда (Решение от 6 ноември 2012 г. по дело Комисия/Унгария, C-286/12, точка 41 и цитираната съдебна практика).

- 41 Освен това, що се отнася до дванадесетгодишния срок, предвиден в член 10, параграф 2 от Директива 2000/60 за установяване и/или прилагане на определени видове контрол върху емисиите, посочени в тази разпоредба, следва да се отбележи, че член 24, параграф 1 от тази директива определя срока за транспонирането ѝ, включително на член 10 от нея. Ето защо трябва да се констатира, както прави генералният адвокат в точка 7 от своето заключение, че член 10, параграф 2 от Директива 2000/60 не установява срок за транспониране на тази разпоредба, а срок, в рамките на който трябва да се извършат отделните видове контрол.
- 42 Следователно твърдението за нарушение, изведено от нетранспониране на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2 и член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60, както и на раздел 1.3 от приложение V към нея, към което препраща член 8, параграф 2 от същата директива, е основателно.

По твърдението за нарушение, изведено от нетранспониране на разпоредбите на Директива 2000/60 по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които се намират в Каталония

Доводи на страните

- 43 За да докаже изпълнението на задълженията по Директива 2000/60 по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които се намират в Каталония, Кралство Испания се основава на две мерки, приети от тази автономна област в определения в мотивираното становище срок, а именно Постановление 380/2006 и Правителствено решение от 2008 г. Освен това Кралство Испания изтъква други три мерки, приети от тази автономна област след изтичането на определения в мотивираното становище срок, а именно Планът за управление на речните басейни в област Каталония от 23 ноември 2010 г., програмата за мерки, утвърдена с Правителствено решение на Generalidad de Cataluña 23 ноември 2010 г. (наричана по-нататък „Програмата за мерки от 23 ноември 2010 г.“) и Кралски декрет 1219/2011 за утвърждаване на плана за управление на речните басейни в област Каталония (BOE от 22 септември 2011 г., наричан по-нататък „Кралски декрет 1219/2011“), като обаче не посочва по отношение на последната мярка кои са разпоредбите от Директива 2000/60, чието изпълнение се цели с тази мярка.
- 44 Комисията отбелязва, че в нарушение на задължението си за лоялно сътрудничество Кралство Испания не ѝ е съобщило мерките за транспониране на Директива 2000/60, що се отнася до вътрешнообластните речни басейни, които се намират в Каталония, нито ги било приложило към писмената си защита. При условията на евентуалност Комисията изтъква, че Кралски декрет 1219/2011 не може да бъде взет предвид, доколкото е приет след изтичането на срока, определен в мотивираното становище.

Съображения на Съда

- 45 В самото начало следва да се отбележи, че не могат да бъдат взети предвид Програмата за мерки от 23 ноември 2010 г., както и Кралски декрет 1219/2011, изтъкнати от Кралство Испания като мерки за транспониране на разпоредбите на Директива 2000/60, тъй като са приети след изтичането на срока, определен в мотивираното становище.

- 46 Що се отнася до транспонирането на член 7, параграф 2, както и на член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60, Кралство Испания се основава в това отношение, освен на Постановление 380/2006 и Правителственото решение от 2008 г., и на Програмата за мерки от 23 ноември 2010 г. От това следва, че тези разпоредби на Директива 2000/60 са били транспонирани само частично в рамките на срока, определен в мотивираното становище.
- 47 Ето защо трябва да се констатира, че твърденията на Комисията за нарушения, изведени от нетранспониране на посочените разпоредби от Директива 2000/60 от страна на Кралство Испания, са основателни.
- 48 Що се отнася до транспонирането на член 4, параграф 8 от тази директива, Кралство Испания твърди, че тези разпоредби са транспонирани с Постановление 380/2006. Относно транспонирането на раздел 1.3 и подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към посочената директива, към което препраща член 8, параграф 2 от същата директива, тази държава членка се позовава на Правителственото решение от 2008 г.
- 49 В това отношение несъмнено следва да се отбележи, че Кралство Испания се позовава на тези мерки за транспониране за пръв път в стадия на писмената защита, което не съответства на задължението на държавите членки за лоялно сътрудничество, съгласно член 4, параграф 3 ДЕС. Настоящият иск обаче няма за предмет неизпълнение на задължението за уведомяване, а неизпълнение на задължение за транспониране на определени разпоредби от Директива 2000/60. Сам по себе си фактът, че Кралство Испания не е уведомило Комисията по време на досъдебното производство, че транспонирането вече е било извършено, не е достатъчен за установяването на твърдяното нарушение (вж. в този смисъл Решение от 16 юни 2005 г. по дело Комисия/Италия, C-456/03, Recueil, стр. I-5335, точки 46 и 47).
- 50 Всъщност, доколкото изтъкнатите от Кралство Испания разпоредби от вътрешното право са били в сила към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище, Съдът трябва да ги вземе предвид, за да прецени дали е налице такова нарушение (вж. Решение от 16 юни 2005 г. по дело Комисия/Италия, посочено по-горе, точка 48).
- 51 Що се отнася до член 4, параграф 8 от Директива 2000/60 и до раздел 1.3 и подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към тази директива, трябва да се констатира, че Комисията не повдига материалноправни възражения срещу Постановление 380/2006 и Правителственото решение от 2008 г., за които Кралство Испания твърди, че транспонират горепосочените разпоредби от Директива 2000/60.
- 52 Поради това твърдението за нарушение, изведено от нетранспониране на член 4, параграф 8 от Директива 2000/60 и на раздел 1.3 и подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към тази директива, към което препраща член 8, параграф 2 от последната, трябва да се отхвърли.
- 53 При тези условия искът следва да се отхвърли в частта, в която цели да се установи нетранспониране от страна на Кралство Испания на член 4, параграф 8 от Директива 2000/60 и на раздел 1.3 и подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към тази директива, към което препраща член 8, параграф 2 от последната, по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които се намират в Каталония.
- 54 С оглед на всички гореизложени съображения следва да се констатира, че като не е взело всички необходими мерки за транспониране на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60, както и на раздел 1.3 и подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към тази директива, към което препраща член 8, параграф 2 от последната, по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които не се намират в Каталония, както и на

член 7, параграф 2 и член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60 по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които се намират в Каталония, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по тази директива.

55 Искът следва да се отхвърли в останалата му част.

По съдебните разноски

56 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно параграф 3 от този член, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. Съдът обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.

57 В настоящия случай, след като Комисията е направила искане за осъждането на Кралство Испания и нейният иск е уважен в основната си част, и доколкото тази държава не е представила в хода на досъдебното производство всички необходими данни относно разпоредбите на вътрешното право, чрез които счита, че е изпълнила различните си задължения по Директива 2000/60, Кралство Испания трябва да бъде осъдено да заплати всички съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Като не е взело всички необходими мерки за транспониране на член 4, параграф 8, член 7, параграф 2, член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите, както и на раздел 1.3 и подраздел 1.4.1, подточки i)–iii) от приложение V към тази директива, към което препраща член 8, параграф 2 от последната, по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които не се намират в Каталония, както и на член 7, параграф 2 и член 10, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60 по отношение на вътрешнообластните речни басейни, които се намират в Каталония, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по тази директива.**
- 2) **Отхвърля иска в останалата му част.**
- 3) **Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.**

Подписи